

УКРАЇНА

(19) UA (11) 58035 (13) U
(51) МПК
A61M 15/02 (2011.01)
A61H 31/02 (2011.01)

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ
І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ

ОПИС ДО ПАТЕНТУ НА КОРИСНУ МОДЕЛЬ

видається під
відповідальність
власника
патенту

(54) СПОСІБ ЛІКУВАННЯ МІКРОСУДИН ВЕРХНІХ ДИХАЛЬНИХ ШЛЯХІВ

1

(21) u201011119
(22) 16.09.2010
(24) 25.03.2011
(46) 25.03.2011, Бюл.№ 6, 2011 р.
(72) ЖУКОВ АЛЬБЕРТ ВАСИЛЬОВИЧ, ЛИЩИШИН
ОМЕЛЯН ІВАНОВИЧ
(73) ЛИЩИШИН ОМЕЛЯН ІВАНОВИЧ
(57) Спосіб лікування мікросудин верхніх дихаль-
них шляхів, що включає застосування температу-

2

рного лікування бронхіальної ділянки, який **відріз-
няється** тим, що за призначенням лікаря на пове-
рхню бронхів накладають нагріті до температури
36-38 градусів озокеритові аплікації нульового
електричного заряду, одночасно з озокеритовим
нагрівом поверхні тіла пацієнта вводять озон за
допомогою апарата персонального або колектив-
ного користування - озонатора.

Корисна модель відноситься до медицини та може бути застосована в курортології для лікувальних процедур з використанням природних факторів.

Відомий спосіб лікування верхніх дихальних шляхів та легенів за допомогою антибактеріальних препаратів для знешкодження, вірусів, бактерій в гнійних ділянках [Справочник практического врача, Издание второе, исправленное и дополненное, под ред. И. Г. Кочергина.- «Медицина». - Москва - 1969. - с. 165].

Недоліком відомого способу є мутація вірусів та постійні зміни в ДНК, що викликає пасивну дію антибактеріальних препаратів на зменшені розміри отворів кровоносних судин м'язів бронхіальної ділянки, зокрема в людей похилого віку, які мають пошкоджені білки.

Відомий спосіб лікування верхніх дихальних шляхів та легенів, що здійснюється за допомогою температурної інгаляції лікувальними фенолами (шалфею мускатного, евваліту, м'яти перечної, кедрового стланіку, лимону, піхти, лаванди) з нуклеїновими кислотами та білками, які взаємодіють з азотистими основами ДНК і РНК [Патент РФ №42428 від 10 грудня 2004].

Недоліком відомого способу лікування - виникнення бронхіальних кровотеч внаслідок різкого розширення кровоносних судин, під дією температури парів фенольних розчинів, під час дихальних прийомів та неможливості окислення фенольними сполуками вірусів, бактерії, пошкоджених позаклітинних білків в тонких судин бронхів та змін в молекулах різних груп крові.

Метою даної корисної моделі є спосіб лікування залишкових бронхіальних змін шляхом застосування природних факторів для окислення вірусів, бактерій, мікроорганізмів та пошкоджених білків, мембран клітин крові.

Спосіб лікування мікросудин верхніх дихальних шляхів за допомогою нагрітих озокеритових аплікацій, що накладаються на поверхню бронхів, де нагрітий озокерит має нульовий електричний заряд, виконує короточасне розширення стінок та кровоносних судин нерозчинних утворень, вільно пропускає озон в кровоносні судини, окислює нерозчинні утворення та виводяться водяний розчин, посилюється збудження молекул пошкоджених білків в клітинах та їх розпад в мембранному та позаклітинному стані.

На фіг.1 показано процес реплікації та утворення нових молекул ДНК; на фіг.2 показано, як діє тминовий димер ДНК; на фіг.3 стан - кільцевої форми ДНК (реплікатної), яка утворилась після проникнення вірусу в клітину.

Спосіб лікування мікросудин верхніх дихальних шляхів бронхів забезпечується за допомогою накладання озокеритових аплікацій на поверхню тіла пацієнта за призначенням лікаря. Озокерит має нульовий електричний заряд, нагрітий до температури 36-38 градусів Цельсія розширює капіляри на поверхні шкіри на рівні м'язового волока та одночасно відбувається розширення тоненьких кровоносних судин. Це приводить до короточасного розширення на стінках кровоносних судин нерозчинних утворень. Такі утворення мають негативну дію на загальний стан кровопостачання

(13) U
(11) 58035
(19) UA

всього організму пацієнта та виводяться шляхом окислення на молекулярному рівні.

Одночасно з озокеритовим нагрівом поверхні тіла пацієнта, подається озон за допомогою апарату персонального або колективного користування. Молекулярна вага озону рівна 48, це означає, що його молекула складається із трьох атомів кисню. Вільний кисень складається із двох різновидностей - молекулярної O_2 та озонної O_3 . Для отримання озону застосовуються стандартний прилад, який отримав назву озонатор. Озон утворюється із атмосферного повітря в цьому апараті під дією електричного струму. Озон згідно формули: $6O=2O_3$ або $O+O_2=O_3$. Озон - є нестійкий газ та на протязі 10-15 секунд розпадається, але цього часу достатньо для його проникнення через нагріту поверхню тіла пацієнта до тонких кровоносних судин для окислення вірусів, бактерій, палички Коха, позаклітинних пошкоджених білків, які викликають прискорення старіння людини.

Озон проникає в клітини крові та окислює нагріті озокеритом молекули новоутворень (вільних радикалів) в тонких кровоносних судинах бронхів, перетворюючи їх в розчинний стан.

Посилюється збудження білків в клітинах та їх розпад в клітинах на мембранному рівні. Новоутворення в клітинах кровоносних тонких судин складаються із бактерії і вірусів, а також з тільця, що плавають в цитоплазмі клітин, які мають ядра.

Озон діє через мітохондрії - це енергетичні станції, які виконують окислювальну дію для нормальних клітин пацієнта. В їх конструкції відбувається процес окислення фосфорилування (перетворення енергії), що виникла від «згорання» їжі. Ця енергія переходить в АТФ - аденозинтрифосфат. Мітохондрії має власну ДНК та РНК-полімеразу, яка знімає копії з цієї ядерної ДНК. В мітохондрії ДНК та РНК-полімераз - малих розмірів. Частина інформації (послідовність нуклеотидів в ядерній ДНК) знаходиться в ядрі клітини.

На фіг.1 зображено процес реплікації та утворення нових молекул ДНК. На фіг.2 показано, як

діє тминовий димер. На фіг.3 стан - кільцевої форми ДНК (реплікатної), яка утворилась після проникнення вірусу в клітину, під час застосування озокеритових аплікацій та подачі озону в тонкі кровоносні судини бронхів.

В мітохондрії існує власний генетичний код. Через зміни в ДНК (фіг.1-3) видно, що теплові процеси озокериту з нульовою електропровідністю викликають зміни в тонких кровоносних судинах бронхів, але не впливають на віруси, які є стійкими до температурного режиму нагріву.

Озон діє на варіабельну ділянку.

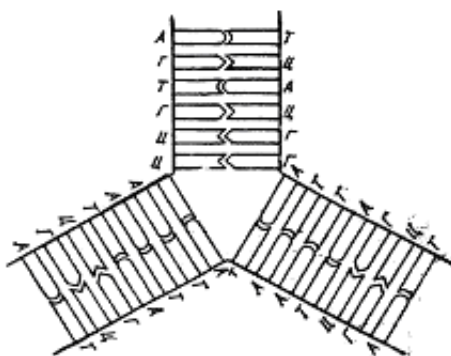
Варіабельна ділянка «бачить» чужий білок (антиген), в якому є вірус, бактерія, ДНК, РНК. Лімфоцити виробляють антитіла та постачають їх в кров людини. Лімфоцити - особливі клітини. Кожна клітина виробляє тільки один тип імуноглобіну. Ця інформація зберігається на все життя та періодично цей процес має повторення.

Повторне попадання зовнішнього вірусу або бактерії в тонкі кровоносні судини бронхів під час лікування озокеритово-озоновими аплікаціями зустрічається атакою на них антитіла, які їх руйнують.

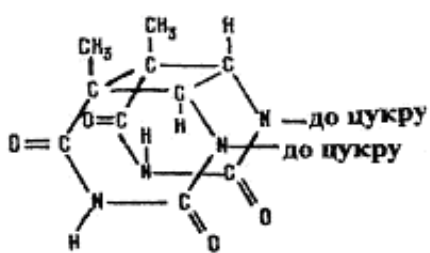
В новонароджених та пацієнтів до 30 років імунна система володіє обмеженою та не володіє певною кількістю особливих лімфоцитів, що готові створити оборону від чужих вірусів. В той же час у людей, що мають вік від 50-80 років будова червоних кров'яних тілець значно змінена. Вони мають форму витягнутих циліндрів та не здатні виробляти специфічні антитіла, які покриті фібрином, що захищає їх від лімфоцитів - клітин, знищуючих чужорідну генетичну інформацію, відгородившись від лімфоцитів фібриновим бар'єром, де озокерито-озонові аплікації покращують постачання кисню червоними тельцями крові.

Озокерито-озонові процедури виконуються в умовах курортного-санаторного лікування з постійним лабораторним контролем формули крові.

Даний спосіб може бути застосований додатково після лікування пацієнтів медикаментами та для забезпечення імунної системи додатковими функціями роботи кровоносної системи бронхів.

Фіг. 1 Схема

Фіг. 2 Схема

Фіг. 3 Схема